

[Maisted]

se til finansudvalget til at sige ja og nej til aktstykker, så er det under den forudsætning, at samtlige folketingets partier er indforstået med denne forretningsgang. Det var fremskridtspartiet ikke i den sag, og derfor foreskriver grundloven, at den skulle have været bragt ned i folketingsalen. Regeringen har altså hverken på kernekraftsområdet eller på andre bevillingsmæssige områder respekt for folkestyret, og derfor er det en ejendommelighed, at dette regeringsparti taler så stærkt om at være en beskytter af folkestyret.

Vi kan for en stor del tilslutte os det, CD har sagt, og det er helt oplagt, at i tilfælde af, at vores dagsordensforslag bliver nedstemt, vil vi stemme for CDs dagsordensforslag.

Vi finder som sagt, at regeringens holdning til energiforsyningen er meget besynderlig. Man kan også se det på dens afgiftsforslag, hvor den partout vil beskatte den billige energi, som kulfyrede kraftværker kan levere, betydelig mere end olien. På den måde afskærer man befolkningen fra en fornuftig og rimelig energiforsyning til gode penge – og endog med den fordel, at den er besparende med hensyn til forbrug af valuta.

Der er hverken hoved eller hale på det, energiministeren foretager sig. Fremskridtspartiet vil som hidtil prøve på at bekæmpe en socialisering af dansk energipolitik.

Den fg. formand (Keld Andersen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Kalnæs (SF):

Vi mener i SF, at en dansk beslutning om at indføre atomkraft skal tages ved en folkeafstemning i Danmark og ikke være afhængig af, hvad der er besluttet ved en folkeafstemning i Sverige. Vi mener derfor heller ikke, at der kan drages egentlige konsekvenser af udfaldet af den folkeafstemning, der er foregået i Sverige. Men det er klart, at udfaldet af sådan en folkeafstemning får en vis betydning for den diskussion, der videre kommer til at gå i Danmark i den tid, der kommer. Det kan ikke undgås, at den holdning, der er til atomkraft i vore nabolande, kommer til at påvirke diskussionen i Danmark.

Nu ligger det sådan, at resultatet af den svenske folkeafstemning var både et ja til atomkraft og også et nej til atomkraft. Der er ikke nogen tvivl om, at der var 60 pct., der stemte for, at man skulle udbygge atomkraftforsyningen i det omfang, som det oprindeligt var planlagt. Men på den anden side er der heller ikke nogen tvivl om, at ca. 80 pct. af befolkningen faktisk stemte for en afvikling af atomkraft. Godt nok over længere tid, men jeg vil da minde om, at mottoet for linje 2 faktisk var »Afvikling, men med fornuft.« At man mener det og måske endda også har vundet folkeafstemningen på det afviklings-tema, som man havde i sin kampagne, fremgår af et interview med tidligere statsminister Olof Palme i Socialistisk Dagblad fra den 12.–13. april. Socialistisk Dagblad spørger, om linje 2 er en rigtig afviklingsplan. Hertil svarer Olof Palme:

»Ja, selvfølgelig! Vi vandt folkeafstemningen på vor troværdighed, der blev større og større, alt efter som kampagnen skred frem. I begyndelsen sagde man, at vor afvikling var utroværdig, men da vi fik chancen for at fremlægge vor detaljerede afviklingsplan, øgedes troværdigheden markant, og det var den, vi vandt på i slutspurten.«

Der er således ingen tvivl om, at man opfatter det fra Olof Palmes side som en afviklingsplan, og det har utvivlsomt også været af betydning for afstemningsresultatet, at man har brugt mottoet om afvikling.

Skal vi drage nogle konklusioner ud fra det, der er sket i Sverige, bliver det for vores vedkommende i SF, at vi ikke skal have atomkraft. Vi tror egentlig også, at det ville være blevet et nej i Sverige, hvis man ikke allerede havde investeret så mange milliarder kroner i atomkraften, som man har gjort.

Det, vi må sige i den danske del af atomkraftdebatten, er, at vi skal ikke begynde på at investere penge i atomkraft, og vi tror, at en folkeafstemning i Danmark ville give et nej til atomkraft. Det ville også være meget ejendommeligt, om vi om 10–15 år kunne begynde at sætte atomkraftværker i drift, samtidig med at man i Sverige begynder at afvikle anvendelsen af atomkraft. Det finder den tidligere svenske statsminister Olof Palme også, for på et spørgsmål fra Socialistisk Dagblad, stadig væk fra den 12.–13. april, som lyder: